

УДК 81'38

Р.Ф. Мирхәев

**XIX ГАСЫР АХЫРЫ – XX ГАСЫР БАШЫ
ТАТАР МӘГЪРИФӘТЧЕЛЕК ПРОЗАСЫ ӘСӘРЛӘРЕНДӘ
-ДЫ КУШЫМЧАЛЫ БИЛГЕЛЕ (КАТЕГОРИК)
ҮТКӘН ЗАМАН ХИКӘЯ ФИГЫЛЬЛӘРНЕҢ
СТИЛИСТИК КУЛЛАНЫЛЫШ ҮЗЕНЧӘЛЕКЛӘРЕ**

Статья посвящена изучению стилистики произведений татарской просветительской прозы, в частности особенностей употребления в них глаголов определенного (категорического) прошедшего времени изъявительного наклонения с аффиксом *-ды*. Данные формы глагола, будучи одним из основных элементов грамматической структуры старотатарского языка, также играют важную роль в формировании стилистической структуры первых образцов татарской беллетристики. До настоящего времени в работах ученых они описывались лишь фрагментарно. При этом их стилистический потенциал оставался вне поля зрения языковедов.

Ключевые слова: стилистика, старотатарский письменный литературный язык, язык татарской просветительской прозы, изъявительное наклонение, глаголы определенного (категорического) прошедшего времени.

The article is devoted to the study of the stylistics of works of Tatar educational prose, in particular, the peculiarities of the use of verbs of a certain (categorical) past tense of the indicative mood with an affix *-dy* in them. These verb forms, being one of the main elements of the grammatical structure of the Old Tatar language, also play an important role in the formation of the stylistic structure of the first samples of Tatar fiction. Until now they have been described only in fragments in the works of scientists. At the same time, their stylistic potential remained out of sight of linguists.

Keywords: stylistics, Old Tatar written literary language, the language of Tatar educational prose, indicative mood, verbs of a certain (categorical) past tense.

Хәзерге татар тел белемендә хикәя фиғыльнең түбәндәге формалары норма буларак аерып чыгарыла:

1) синтетик формалар: *-ды*, *-ган* кушымчалы үткән заман, *-а (-ый)* кушымчалы хәзерге заман, *-р*, *-ачак* кушымчалы киләчәк заман хикәя фиғыльләр;

2) аналитик формалар: *-а (-ый) иде*, *-ган иде*, *-а (-ый) торган иде* үткән заман, *-ачак иде* киләчәк-үткән заман хикәя фиғыль формалары [Татар грамматикасы, 2016, б. 116–132; Татарская грамматика, 1997, с. 100–124; Хисамова, 2015, б. 116–133].

Хикәя фиғыльнең хәзерге татар әдәби телендә норма буларак кабул ителгән формаларының төрле дәрәжәдә XIX гасыр ахыры – XX гасыр башы татар әдәби телендә дә кулланылуы күзәтелә. Шуның белән бергә бу чорга караган иске татар язма текстларының тел туку-масын түбәндәге хикәя фиғыль формалары да тәшкил итә:

1) синтетик формалар: *-мыш, -ыб* кушымчалы үткән заман, *-йур, -макда* кушымчалы хәзерге заман хикәя фигыльләр;

2) аналитик формалар: *-мыш иде, -ыб иде, -йур иде, -макда иде, -р иде* үткән заман хикәя фигыль формалары [Татар әдәби теле тарихы, 2017, б. 492–616].

Мәгълүм булганча, хикәя фигыльләр чынбарлыкта булып торган, булып узган яисә булачак эш-хәрәкәтләр турында объектив рәвештә хәбәр итәләр. Билгеле бер дәрәжәдә бу аларның стилистик табигатендә дә чагылыш таба. Әлеге мәкалә кысаларында *-ды* кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләрнең XIX гасыр ахыры – XX гасыр башында иҗат ителгән татар мәгърифәтчелек прозасы эсәрләрендә стилистик кулланылыш үзенчәлекләре тикшерелде.

Хәзерге татар әдәби телендә бу фигыльләрнең парадигматик мәгънәсе булып сөйләү моментыннан алда сөйләүченең күз алдында булган, тәмамланган, кабатланган эш-хәрәкәтләрне белдерү тора. Шул ук вакытта билгеле бер контекстта алар дәвамлы яки кабатланган эшләрне, нәтиҗәле үткән заман, киләчәк һәм хәзерге заман хикәя фигыльләрнең һ.б. мәгънәләрне дә белдереп килә алалар [Татар грамматикасы, 2016, б. 119–120; Татарская грамматика 1997, с. 106–109; Хисамова 2015, б. 181–182]. Чыганақлардан күренгәнчә, әлеге хикәя фигыльләр XIX гасырның икенче яртысы – XX гасыр башында татар әдәби теле хәрәкәт иткән барлык текстларда да урын алалар һәм әдәби норманың бер күрсәткече булып торалар. Биредә алар үзләренең һәм парадигматик, һәм синтагматик мәгънәләрендә кулланылалар [Миннуллин, 2022, с. 170–177; Татар әдәби теле тарихы, 2017, б. 494–515].

Мәгърифәтчелек прозасы эсәрләрендә *-ды* кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр, нигездә, персонажлар тарафыннан үткәндә башкарылган, тәмамланган процессларны белдерү өчен кулланылалар. Стилистик яссылыкта алар укучыларны алга таба тасвирланачак вакыйгаларга алып керү һәм аерым персонажлар белән таныштыру чарасы буларак хезмәт итәләр: *Ике йыл бундан мөқаддәм менла Хисаметдин Госманлы йирендән тәхсиле гыйлем шә ватаны Нуна қайтды* [Акьегет, 1886, б. 3]; *Қызны бер дәфга, ике дәфга, өч дәфга күреб, қызга зийадәчә гашыйқ улдым* [Бигиев, 1887, б. 22]; *Ғаббас мелла йәшлегендә гайәт дә зирәк вә шат вә һәрнәрсәгә һәвәсле вә һәр шәй қулындан килер мөстәгыйт бер бала иде исә дә, зан иделдеге қадәр кәмәләт кәсеб идә алмадыгы хәлдә мәдрәсәдән чықыб имам улды* [Фәхрәтдин, 1903, б. 4].

Алга таба *-ды* кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр эсәрләрдә тасвирлана торган вакыйгалар белән тыгыз бәйләнештә булган процесслар турында сүз алып барганда жәлеп ителәләр: *Жомга намазыны уқыдықдан соңра Хисаметдин менла атны чанайа йигеб, бәгзы кирәк шәйләр алмақ ичүн шәһәрә йуланды* [Акьегет, 1886, б. 7]; *Атлар йитде. Тәфтишләр гәрәбәләрендән дөшеб, номерга кереб китделәр* [Бигиев, 1887, б. 8]; *Ғабделгафур*

һәр қайулары илә мәсафәхә қылышыб-күрешөб, ... йаздыгымыз мәәз-зинлә бәрабәр ... **йула чықдылар** [Бигиев, 1890, б. 7]; **Пароход соң давышыны бирде**, дусларым илә күрешөб йәнә дә **үз урыныма кердем** [Фәхрәтдин, 1899, б. 14]; **Ғаббас мелланың сәфәрәндән ике вә Йанбәг шәһәрәндән йазмыш улан соң хатындан бер ай үтдеге соңында**, **Ғайшә абыстай қулына чит мәмләкәт (Төркийә дәүләте) маркасы илә бер мәктүб бирелде** [Фәхрәтдин, 1903, б. 40].

Бер-бер артлы башкарыла торган процессларны белдереп килгәндә, -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр текстларда билгеле бер сөйләм ағышын тудыру өчен хезмәт итәләр: **Ғаббас аға мөдәррис хәзрәтләрене тәғзыйм идеб қаршы алды. Шәмси абыстай менла қадыныны қаршылаб үз бүлмәсенә кертеде. Бундан соңра қунақлара сыйлар, хөрмәтләр баишлады. Әүвәлән, гадәтенчә, самавар мәйдана чықды. Аишханәдә гайрәт вә хәрәкәт баишланды. Қоймақлар, пәрәмәчләр бер-бер ардлы пеймәйә баишладылар, қамырлар басылыб, қатламалар, қош делләре хазырланмага баишладылар** [Акьегет, 1886, б. 35].

Язучылар -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләрене персонажларның портретын тулыландыру, аларның рухи дөнъясын һәм психологик халәтен ачып бирү чарасы буларак та файдаланалар: **Шу йирдә Хисаметдин менла мөтәссир улыб туқтады вә күзләре берәз суланды** [Акьегет, 1886, б. 5–6]; **Хәдичә туташ да, бу кеби гүзәл мәслихәтне ишедеб, тәхте қаләмдә тәмам улмайачақ қадәр шадланды** [Бигиев, 1887, б. 23]; **Маһруй, следовательдән қайтқач, көне буйы һич дә йимәк йимәде вә эчмәде. Кич улгач да, күзенә йоқы килмәйенчә, йарым кичәйә қадәр хили фикерләр қылыб, йоқламады** [Бигиев, 1890, б. 40].

Аерым очрақларда персонажларның психологик халәтен ачып бирү өчен жәлеп ителгән -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр күчерелмә мәгънәдә кулланылып, жанландырулар (а) һәм метафоралар (ә) барлыкка китерүдә катнашалар:

а) **Фикерләр менланың уйқусыны қачырды** [Акьегет, 1886, б. 25]; **Йәш қыз ырақда бер қара шәй хәрәкәт итде кеби күрөб күңеленә қурқу дәише** [шунда ук, б. 35];

ә) **Сибгатулла әфәнде исә атасыйла хәбәрләшедекдән соңра үлек кеби агарыб қайгы вә әфкяр дәрийасына батды** [Акьегет, 1886, б. 54]; **Ғайнижамал абыстай қурқыныб уйқулы-уйғанулы аишханәйә чықды вә Хәнифәйе таныб берәз гақлыны туулады** [шунда ук, б. 58].

Моннан тыш алар персонажларның сөйләм үзенчәлекләрен тудырганда кулланылалар: **Сәғәтә 7 гә чақлы магазинда ултырдым, соңра ивгә қайту нийәте илә магазиндан китдем, йулда Ғабденнәсыр әфәнде туғры килде, Ғабденнәсыр әфәнде илә нумеренә кереб, байтақ чәй эчеб, сөйләшеб ултырдық** [Бигиев, 1887, б. 9–10].

Язучылар -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләрене персонажларның көндәлек тормышындагы

вакыйгаларны күз алдына бастырганда да файдаланалар: *Биш-алты дәкыйқа кичдекдән соңра Муса әфәнде йирендән торыб, тәһарәт-ләнергә чыкды. Нигмәтулла әфәнде дә тәһарәтләнеб тәмам булгач, Муса әфәндейә иқтида қылыб, салаваты фәжәрне әда қылдылар. Бәгдә әс-салават, хадим самавар-чәй кәлтерде. Нигмәтулла әфәнде: «Инша аллаһ, бер нәрсә дә булмас», – диб, самавыр йанына чәй эчү мақсуды илә ултырды. Муса әфәнде дә: «Әстәғфирулла, әстәғфирулла!» – дийү самавыр йанына ултырды* [Бигиев, 1887, б. 14].

Текстларда -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр өчен хас стилистик үзенчәлекләр татар мәғрифәт-челек прозасы әсәрләренең аерылгысыз өлешен тәшкил иткән төрле стиль катламнарына мөнәсәбәттә дә чагылыш таба. Мәсәлән, публицистик чигенешләрдә алар:

а) риторик жәмләләрнең мәғнәви үзәген тәшкил итәләр: *Әфәнделәр! Бин йыллар кичде татар зыйаланмады әйтәсез. Зыйаланмадық, аныңчүн кем эчемездә мәғлүмат таләбкярлеге йуқ иде* [Акьегет, 1886, б. 46]; *Хатынларымызның да арақы вә башқа мәскираты сәвәнләре йуқ дәгел, әмма «Гөнаһе кәбаир» улан бу йаманлық вә фәсадымыз бердән килеб өстемезә дөшмәделәр. Ана қарнындан бөйлә исерек вә сәрхуш тугмады. Аз-аз бер кечек шәйдән башланыб, әйтдегем кеби, йаманлықларымыз күпләнеб вә қуәтләнеб бәрәкәт күтәрелде* [Бигиев, 1890, б. 5–6]; *Нә чара ки, тереклегемез алышынды, гадәтләремез башқаланды. Беремез хәтта ки дөһиа тереклеге ичүн лазем улған һөнәрләрне инкяр идәр мәртәбәдә фанатик (мөтәгассыйб) улды. Икенчемез, йурғанына күрә аяқ озатмай вә үзене йахшы белмәй, мода мөбтәләсе улды. Өченчемез үзенең наданлықларыны дин исемендән халыққа тәлқыйн әйләде. Дүртенчемез, байлар хәтерене қалдырмаз ичүн, лазем вәғазьләрне әйтмәкдән сөкүт итде* [Фәхрәтдин, 1899, б. 12];

ә) риторик сораулар составында кулланылалар: *Йуқса безем галимләремез мәзкүр әсәрләре йазан зәваты кәрамдан да бәләнд бер мәртәбәйә ирешделәрме?!... [Фәхрәтдин, 1903, б. 25]; Башқа милләтләр кеби безләрә һәм гыйбрәт вә хәмиәт изһар идәчәк вақытлар һәнүз йитмәдеме?... [шунда ук, б. 66].*

Фәнни стиль катламында -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр авторлар тарафыннан:

а) укучыларга этнографик, конфессиональ һәм тарихи характердагы мәғлүматны житкерү чарасы буларак жәлеп ителәләр: *Туқсан йәшендән узыб, 691 сәнәсендә вафат улды* [Фәхрәтдин, 1899, б. 17]; *Башқордлар. Бу төрекләр элек хәлләрендә бәдәшиллек илә вақыт кичерерләр иде, ләкин соң заманларда, қарйәләр тәәсис идеб, иген кәсебенә башладылар* [шунда ук, б. 56].

ә) кешелек жәмгыяте үсеше өчен зур әһәмияткә ия булған тарихи вакыйгалар турындагы фәлсәфи характердагы жәмләләр составында кулланылалар: *Азийәдә вақыйғ Гинд дәрийәсендән Аурупада мәвжүд Пирәнә дағларына дәк гарәб йире ислам дәүләте улыб, бу*

дәүләт дә исламийәт сайәсендә нәқадәр махир хакимләр, нәқадәр камил табибләр вә голәмәләр **мәйдана чықды!** [Акъегет, 1886, б. 23].

Алга таба әлеге төр хикәя фигыльләр дини дискурс өчен хас булган экспрессив чигенешләрне тудыра торган жөмлөләрнең нигезен тәшкит итәләр: *Әстәгфирулла, әстәгфирулла, әстәгфирулла, тәүбә! Йа Раббе, әгәр бәнем әгзамдин вә әфзалемдин вә әқвалемдин көфер хата вә насийан садир улдыйса, тәүбә итдем, кайтдым, тәүбә итдем, кайтдым, тәүбә итдем, кайтдым, биздем! Кяфернең көферлегендән вә ни нәрсә кяфер дине эчендә вардыр, барчасындин биздем! Қабул қылдым ислам динене вә ни нәрсә кем ислам дине эчендә вардыр, барчасыны қабул қылдым, телем илә иқрар итдем, күңелем илә растга тотдым* [Бигиев, 1887, б. 77].

Ә мэхәббәт хатларында алар хис-тойгыларны аңлату чарасы булып торалар: *Жаным Хәнифә ханым! Нурлы йөзеңе әүвәл күрдегем илә вәәжүдем мөтәәссир улды. Ләкин бу иҗстихадым нафилә улды. Зиһенемдә сине йөрәк бәгрәм тасауыыр идеб зәһықланмақдан үзүземне мәнига тәқатем қалмады...* [Акъегет, 1886, б. 24].

Моннан тыш, текстларда -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр күчерелмә мәгънәдә кулланылып, аерым стиль чараларын барлыкка китерәләр. Аерым алганда алар:

1) метафоралар булып киләләр: *Ләкин бердән ишеделмеш ике-өч мылтық садәсе қадынлар сүзене кисде* [Акъегет, 1886, б. 52]; *Ике данә кирпече вә балайы бер қапчыга қуйыб, Қабан күлендә әүвәл туғры килән бәкейә ақрынча у қапчығны ташламақла баланы бөтен-бөтенә «тәмам» қылды* [Бигиев, 1890, б. 33]; *Ничә айлар йа-тыб, сәләмәтләнеб чықды вә аз қалды ошбуның сәбәбендән ахирәт сәфәрәнә китмәде* [Фәхрәтдин, 1903, б. 29];

2) градацияләр тудыруда катнашалар: *... вафат итдегендә бөтен мәмләкәтләре хәрәкәтә килде, газеталары қаләмләрене күз йәшләренә батырыб йаздылар, йәш йөрәкләре ағлатдылар, мәрсийәләр сөйләделәр, мөнақабләрене вә тәрҗемәи хәлләрене йаздылар, мәшириқ вә мәғриб халықларындан тәғзийә телеграмлары алдылар* [Фәхрәтдин, 1903, б. 26]; *Муса ақчасыны андан қарады, бундан эзләде, сорады, йалынды, ағлады, йуқ, табылмады* [шунда ук, б. 34]; *Бу хатны ачдықында қуллары тетрәде, йөрәге селкенде, җәмлә тәне бер қызды, бер өшеде* [шунда ук, б. 41].

Татар мәгърифәтче язучыларының сәяхәтнамәләренә килгәндә, -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр биредә дә күпсанлы стилистик вазифаларны башкарып киләләр. Беренчедән, язучылар аларны жәмгыять тормышындагы уңай күренешләр турында сүз алып барганда метафоралар буларак кулланылар: *Голүме шәрғийә вә фөнүне җәдидә тәхсил идән хәмийәтле гәнҗләремез йитешде* [Кәрим, 1908, б. 84]; *Кәнде милләтләре арасына да инсанийәт вә мәдәнийәт нәшерене вә бу сурәтлә ватан вә хөкүмәтең мөнафиғына хезмәт итмәге кәндәләренә*

мақсад *вә мәсләк иттихаз итделәр, қаләмә сарылдылар* [Кәрими, 1908, б. 84].

Икенчедән, әлеге төр хикәя фигыльләр сәяхәтнамәләрдә тарихи вакыйгалар турында мәгълүмат биргәндә жәлеп ителәләр: *672 сәнә миладийәдә Бикенде, Сәмәрканде, Кәше, Нәсәфе гәрәбләр фәтех итделәр* [Бигиев, 1908, б. 4]; *9 нчы гасыр милади ахырында, хәлифәте Ғаббасийә заманында, 287 сәнә һижридә Бохарада Саманилар хөкүмәте ибтида улынды* [шунда ук]; *Саманилар дәүләтенәң мөәссисе Исмағыйль бине Әхмәд заманларында, 892–907 милади сәнәләр имтидадында Бохара иң бөйек куәтенә наил улды* [шунда ук].

Өченчедән, язучылар аларны үзләренәң юлдашлары һәм әңгәмәдәшләре белән кайчандыр булып узган вакыйгаларны жанландырганда айдаланалар: *Қарйәйә кердек, мәсәҗеде җәммигы кичдек. Шу җәмигың имамы мелла Сәйфулла хәзрәтләренәң ханәсенә йақын килдек. Имамның ханәсе қарибәндә ике адәм күрдәм. Хәрәкәтләрендән берәз шөһләндәм. Эшнәң асылыны аңламақ ичүн арабамы туқтатдым. Белмәм, насыл, ул ике адәм бәне, бәнем арабамы күрмәделәр. Пәк аз бер вақытда, йарым дәқыйқа эчендә, күземез уңында имам ханәсенәң башына атәш тоташды* [Бигиев, 1908, б. 19].

Дүртенчедән, -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр укучыларга географик, социаль-икътисади һәм мәдәни характердагы мәгълүматны җиткерү чарасы булып торалар: *Тимер йул 1880 сәнәдә ибтида улыныб, 1886 сәнәдә Аму-Дәрйайа, соңра, 1888 сәнәдә, Сәмәрқанда насыл улды* [Бигиев, 1908, б. 48]; *Бурада голүме исламийәйә хезмәт идән гайәт чуқ зәват дөнйайа килде* [шунда ук, б. 88]; *«Әл-җәмиг әс-сахих» намында улан китабы йиде биң қадәр хәдисе мәшһәмил улыб, галәмә исламда «Китабы Хода» соңында иң мөгтәбәр китаб улды* [шунда ук, б. 97].

Бишенчедән, әлеге төр хикәя фигыльләр текстларда, бер-бер артлы башкарыла торган процессларны белдереп, сәфәр вакытында авторлар башыннан үткән вакыйгаларны тасвирлауда билгеле бер сөйләм агышын тудыралар: *Мәзары кичдек. Мөфти хәзрәтләренәң ханәсенә килдек. Хәзрәте ишан мөфти җәнәбләрейлә күрешидек. Гайәт икрамла бәне истиқбал итде. Хатырымы, хәләме истифсар қылыб, тәгам софрасына бәне дәгвәт итде* [Бигиев, 1908, б. 71]; *Ғафу үтендем. Мәмнүнийәтеме бәйан идеб тәшәккер итдем. Зәкятҗы хәзрәтләре икрамла бәне озатды. Регистаны тамаша итмәйә китдем. Бәңа бер рәхбәр вирделәр* [шунда ук, б. 75].

Алтынчыдан, язучылар аларга сәфәр вакытында күзәтелгән күренешләр һәм вакыйгалар турында сүз алып барганда мөрәҗәгать итәләр: *Вәзенендә хыйанәт идән, малында гайебе улан өч адәме хозуры рәисә күтәрделәр. Беренәң хыйанәте шаһидләр шәһадәтейлә сабит улды. Рәис ун қамчы җәза тәғйин итде. Мөләземләренәң бере мәхкүме қулларындан тотыб арқасына алды. Дигәр бер мөләзем ачық улмыш арқайа дәрхаль қамчы йағдырмайа башлады* [Бигиев,

1908, б. 65]; *Самарадан хәрәкәт бәгдендә өйләдән соңра сәгать алтыларда Волга нәһере үзәренә қорылмыш тимер күпердән кичдек* [Кәрим, 1902, б. 7]; *Без чәйемезе тәмам идеб, Самарадан алдыгымыз газеталары уқымага әлемезә алмыш идек, мәзкүр ике татарың бере йанымыза килеб сәлам бирде* [Кәрим, 1908, б. 12].

Жиденчедән, -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр авторлар тарафыннан аларның сәфәр вакытында очрашкан күренешләр тәэсире астында туган хис-кичерешләре турында сүз барганда да кулланылалар: *У сүзләр бәңә гайәт агыр килде. Буныңла ихйалары зийәрәт итмәкдән усандым* [Бигиев, 1908, б. 79]; *Шу хәл бәнем күңеләмә гайәт мөнәсиб килде* [шунда ук, б. 102]; *Бән у мескинләре соң дәрәжәдә аяадым* [шунда ук, б. 104]; *Бу қарт адәмәң сүзләре зийадәсейлә хушымыза китде* [Кәрим, 1902, б. 39].

Моннан тыш, әлеге төр хикәя фигыльләр текстларда риторик жөмлөләр һәм сорауларның нигезен тәшкил итәләр: *Шөкерләр улсын, шимди татарларымызда үйлә гафләтләр азайыб, төшдән соң исә дә татарның башына гақлы килде* [Бигиев, 1908, б. 12]; *Бунлар нәрәдән килделәр? Вә нәрәйә китделәр, ничүн өйлә улды?* [Кәрим, 1908, б. 39]; *Әй, зыйалы мөселманлар! Әй, образауный жәванларымыз! Бу гауам халқымызың тәрәққый вә уйғанмасы, рәхәт вә сәгадәте ичүн без нә йапдық?* [шунда ук, б. 84].

Нәтижә ясап әйткәндә, XIX гасыр ахыры – XX гасыр башы татар мәгърифәтчелек прозасы әсәрләрендә -ды кушымчалы билгеле (категорик) үткән заман хикәя фигыльләр стилистик планда билгеле бер максатларда кулланылалар һәм күпсанлы вазифалар башкарып киләләр. Бу үз чиратында аларның әлеге аспектта бай потенциалга ия булулары һәм мәгърифәтче язучыларның үзләренәң әдәби әсәрләрен һәм публицистик хезмәтләрен язганда, укучыларга эстетик һәм этик яктан йогынты ясау өчен тел системасының барлык ресурсларына да мөрәжәгать итүләре турында сөйли.

Әдәбият

Акьегет М. Хисаметдин менла. Милли роман яки хикәя. Казан: Казан университеты табгыханәсе, 1886. 70 б.

Бигиев З. Өлүф, яки гүзәл кыз Хәдичә. Роман. Казан: Тип. Г.М. Вечеслава, 1887. 77 б.

Бигиев З. Гәһәне кәбаир. Роман. Казан: Тип. Г.М. Вечеслава, 1890. 72 б.

Бигиев З. Мавәраэннәһердә сәяхәт (Транс-Оксанияйә сәфәр). Казан: типо-литогр. И.В. Ермолаевой, 1908. 108 б.

Кәрим Ф. Юрупа сәяхәтнамәсе. Оренбург: Тип. «Вақыт», 1902. 191 б.

Кәрим Ф. Кырым сәяхәте. Оренбург: Тип. М.-Ф. Каримова, 1908. 116 б.

Миннулин Б.К. Специфика морфологической структуры текстов татарской периодической печати начала XX века: монография. Казань, 2022. 336 с.

Татар әдәби теле тарихы (XIII гасыр – XX йөз башы) / И.Б. Бәширова, Ф.Ш. Нуриева, Э.Х. Кадырова, Р.Ф. Мирхәев; [фәнни ред. Ф.М. Хисамова]. Казан: ТӘҺСИ, 2017. II т.: Морфология. Грамматик категорияләренәң структур-

субстанциональ үзенчәлеге һәм функциональ-стилистик мөмкинлекләре: язма традицияләр, норма һәм вариантлылык. 888 б.

Татар грамматикасы: өч томда / [проект жит. М.З. Зәкиев]. Тулыландырылган 2 нче басма. Казан: ТӘҺСИ, 2016. Т. II. 432 б.

Татарская грамматика: в 3-х т. Т. 2. Морфология. Казань: Татар. кн. изд-во, 1997. 397 с.

Хисамова Ф.М. Татар теле морфологиясе: югары уку йортлары өчен дәреслек. 2 нче басма. Казан: Татар. кит нәшр., 2015. 335 б.

Фәхретдинов Р. Сәлимә яки гыйффәт. Гафил бән Габдулла әсәре уларак бер хикәятдер. Казан: Тип. Б.Л. Домбровского, 1899. 80 б.

Фәхретдинев Р. Әсма яки гамәл вә жәза. Оренбург: Тип. М.-Ф.Г. Каримова, 1903. 130 б.

Мирхәев Рифат Фирдинат улы,
*филология фәннәре докторы, доцент, ТР ФА Г. Ибраһимов исемендәге Тел,
әдәбият һәм сәнгать институтының гомуми лингвистика бүлеге
әйдәп баручы фәнни хезмәткәре*